

FatCat ja Õunaviks annavad välja ühise kogumiku

Plaadifirmad FatCat Records (UK) ja Õunaviks (EE) annavad välja tasuta digialbumi, tähistamaks “FatCat + Õunaviks present” ühist kontsertõhtut Tallinn Music Week 2015 raames 27. märtsil Mustpeade Majas.

Kahel laval astuvad üles kokku 8 artisti Eestist ja Inglismaalt, kes kõik ka kogumikul esindatud. Neist tuntuim 1970ndatel tegutsemist alustanud kultusartist ning uue aastatuhande barokkpoppi ja psühheedeeliat miksiva freak-folgi skene ristiema **Vashti Bunyan**, kes pärast enam kui 30-aastast pausi jätkas muusikuna 2005. aastal, tõukeks koostööalbum “Prospect Hummer” Animal Collective’iga. Täna on tal lisaks legendaarsele debüütalbumile “Just Another Diamond Day” (1970) ilmunud veel kaks sooloalbumit, “Lookaftering” (2005) ja “Hearleap” (2014). Võimalik, et see jääb Vashti Bunyani ainsaks kontserdiks Eestis ja nagu ta allpool vastab, on tal siiajäädumise üle väga hea meel.

Teine Ühendkuningriigi artist on noor laulukirjutaja ja muusik **C Duncan**, kelle esikalbum on samuti FatCati alt ilmunud. Tema muusika on lummas segu harmoonilisest lo-fi folgist ja dreampopist. Laulja ja muusiku **Mari Kalkuni** tundlikud meloodiad ja ruumilised helimaastikud on inspireeritud eesti luulest, loodusest ja regilaulust. **Maarja Nuut** on viuldaja ja laulja, kes pärimusmuusika peadpöörivate mustrijooniste ja luubimasina abil viib kuulajad nõiduslikule helimaastikule. **cirkl** on uus Õunaviksi artist, kelle 2014 ilmunud debüütalbum on veidral moel toimiv segu RnB’st, indiepopist ja jazzist õrna klassikalise puudutusega. Kogumikul on esindatud ka helilooja **Mirjam Tally**, kelle muusikat esitab kontserdil ainulaadse koosseisuga trio **Una Corda** (harf, kannel ja klavessiin). **Kago** on Õunaviksi kauaaegne artist, kelle plaatidel on primitiivse folkbluusi põhiseid laule, seto rahvalaulude töötlusid kui ka kodust elektroonikat ja ambientseid klaveripalu. **Spice Mouse** teeb varjamatult nukrat, häbelikku ja naiivsetki lo-fi popi, kus

kesksel kohal tema endaloodud sõnad ja fantaasiamaailmad. Ka temalt on oodata sooloplaati Õunaviksi alt.

Kogumiku kujunduse autor on FatCati poolne kuraator **Dave Howell**. Kasutatud on **Jüri Arraku** fotot **Vaike Lubi** 80ndatel ise ehitatud roigasmajast. Tema ja teiste autsaiderkunstnike keskkonnatundlike ehitiste fotod ja videod aitavad kujundada ka kontsertõhtu atmosfääri.

Kogumikku saab tasuta kuulata ja alla laadida FatCati Soundcloudist (soundcloud.com/fatcatrecords) ning Õunaviksi Bandcampi lehel (ounaviks.bandcamp.com). Iga loo alt leiad mõlemal lehel ka artistide pikemad tutvustused.

“FatCat + Õunaviks” kontserdi pileteid saab osta eelmüügist 8 euroga Piletilevist, kohapeal on hind 10€.

Homsest, mida veel pole

Palusime kõigil “Fatcat + Õunaviks present” kogumiku autoritel avada veidi oma tulevikuplaane ja -unistusi. Et tõlkes midagi kaduma ei läheks, jätsime vastused nii nagu nad saime. Siit nad tulevad, samas järjekorras, mis lood kogumikul.

Vashti Bunyan: “As a musician I would hope to remain close to music now – having left it behind for so many years and then found it again. I plan to travel more with the music as it has taken me to places I never thought I would be fortunate enough to visit - like Estonia! I am very lucky to be able to do this. As a human being I hope to remain close to my children, stepchildren and grandchildren – even though some of us live so far apart – they are most important to me.”

Laura Vunk / Spice Mouse: “Mul ei ole kindlaid tulevikuplaane või unistusi, sest nii nagu ma olen märganud, olen viimasel ajal pidevas muutumises, võtan vastu varasemaga võrreldes teistsuguseid otsuseid. Samamoodi kasvab ka mu muusikaliste huvide pilveke aina suuremaks. Melomaanina katsun siiski mitte liiga olla mõjutatud sellest, mida kuulan, vaid leida meloodiaid enda seest ja teha nii nagu oskan ja tean – natuke lapse tasemel. Ennast kuhugi paigutada teiste seas ei oska. Silme ees on peamine elu soov olla alati kasvõi natuke loov, kas seisneb see siis kodus pisiasjade meisterdamises,

meloodiate välja mõtlemises, pildistamises või kunagi äkki oma teesegude valmistamises, ehee!”

Mirjam Tally: “Eks unistusi ja tulevikuplaane ole ju mitmesuguseid, mõned neist võibolla jäävadki unistusteks, mõned realiseeruvad ka. Mis isiklikku ellu puutub, siis hindan looduslähedast elu, oleks huvi elada kusagil maal looduse keskel. Olles aga eluaeg olnud linnainimene, ei kujuta jälle ette, kas suudan kohata seda tühjust ja vaikust, samuti elu ilma tehnikavidinate ja internetita.

Muusikalises perspektiivis on mitmeid koostöid lähiajal ees, mida ootan huviga, näiteks sügisel uue teose esiettekanne Eesti Filharmoonia Kammerkoorile ja elektroonikale. Mõned koostööd on veel lahtised ka. Üks muusikalisi unistusi on leida rakendus oma elektroonilistele lugudele/katsetustele, mis seni ainult arvuti kõvakettal seisavad, võibolla neid kunagi laivis esitada koos muusikutega. Mine tea, selliste mõtete realiseerumine võtab aega. Ma pole otsustanud ka, et kas ma olen laivis esineja tüüp, kuigi omal ajal sai Klassikaraadio Fantaasia saates miksitud ja katsetatud.”

Mari Kalkun: “Olen nüüd päriselt maaelanik, ma ei mõtle siin mitte planeeti Maa, aga Võrumaal esivanemate põlistalu. See on vägev küll, kui elad nii ligi loodusega, näed selle pidevat muutumist, jood kevadehommikul esimese asjana vahtramahla. Tahaksin, et oleks võimalik leida tasakaal siinolemise ja

ringireisimise/kontserttegevuse vahel. Sest muusiku elus on nii palju ringireisimist ja linnade vahel seiklemist, et oma juure koht on oluline. Praegu on aga suur põnevus, sest uus "Tii ilo" plaat ilmub Soomes ja Jaapanis ja et mis sellest saab ja kuidas sel läheb. Samas kibelen juba ka uusi lugusid salvestama, nuputama ja kirjutama. Paljud ei kujuta ette, kui palju orgunnimist muusikategemisega kaasneb. Tahaksin vähem korraldada ja rohkem muusikat teha. Minu soov kuldkalakesele on, et ta õpetaks mind hästi targalt oma aega jagama, et seda jätkuks piisavalt kõige olulisemate asjade jaoks minu elus – perekond ja muusika. Ja kui see on eriti võimas kuldkala, siis võiks ta mulle lubada aega ka niisama molutada! Mikita järgi ainult molutades saab loovus oma tegeliku jõu."

Lauri Sommer / Kago: "Ma olen nyid veerand sajandit neid mõttekesi ja helisid taga ajanud ja neist midagi voolinud. Mida aeg edasi, seda selgemaks saab see, et pikemaid plaane loominguks teha pole võimalik, see on puhas enesepettus. Sa ei tea, mis mulle näha antakse ja milline nähtus või väljendusvahend Sind äkki enda ligi tõmbab. Siin ei loe oma isik, vaid ka lähedased inimesed, sugulaslikud olendid minevikust, väljas olev ilm, kuu, tuul, puud ja inimmaailma praegused voolud ja muutumised. Ainsad kehtivamad plaanid on võimalikult lähedal – kytan praegalt pliidi ära, toon uued puud sisse, klopim vaiba puhtaks. Aga mis õhtul saab, seda ei tea keegi. Olud ja huvid võivad päevaga muutuda. Praegu on kõige lähemal luulekogu "Kunagi" koostamine. Viimane lulkade raamat ilmus mul 7 aasta eest ja seitse ehk ongi yhe inimese eluringi pikkus. Ma ei tea, kas ma rohkem luulekogusid kunagi enam teen. Juba aastaid pole eriti luulet kirjutama sattunud, sest elu pole enam luuletaja elu, kes saab päevade ja nädalate kaupa hetki pyydes liikuda, nagu tuules hõljuv leht. Praeguse aja vorm on rohkem jutt. Eri Lõuna-Eesti paikadest on neid yksjagu olemas, paari aasta pärast loodaks raamatutäie

"Where I like to sit": Vashti Bunyan oma kodumaja uktsel.

valmis saada. Muusika on praegu rohkem kodune asi, kõõgis toimetuste taustaks ja lapsele mängimine. Või siis muusikalised vahepalad kirjanduslikel esinemistel kylaraamatukogudes, kus publikuks on enamasti vanad naised. Kirjutasin sellest Pekko Käppile ja tema tsiteeris yht oma sõpra: "Sa oled edukas, kui vanaemad Su kunsti omaks võtavad." Kirjanduse puhul on see juhtunud, muusika suhtes kyll vaevalt. Vahel mõni lookene ikka tuleb, tihti lindistan ära ja unustan selle enne järgmist kontserti. Ytsiotsõga on uusi lugusid ja vahel ka mõni esinemine. Aga kuuldemängud oma muusikalise taustaga, neid on kyll päris tore olnud nokitseda. Mul blogi või facebooki pole, panen neid asjakesei vahel youtube'i kagokassi kanalisse yles."

Maarja Nuut: "Balansseerida tuleviku- ja olevikuvaadet. Olen end üle mitme aasta taas sisse seadnud Tallinna ja päris mere äärde. Sätin üles töötuba, kogun mõtteid ja katsetan. Peagi hakkam teist plaati salvestama. Sügisel ootab ees tuur Ameerikas ning mitmed esinemised Euroopas, samuti mõned koostööprojektid. Kassid Mitsu ja Timofei ootavad kannatamatult uue ronimispuu saabumist, see kuulub lähituleviku plaanidesse."

Christopher / C Duncan: "By plan for the near future is to continue developing my live set. I am keen to expand my repertoire and incorporate live visuals into my live sets. I am going to continue painting in the style of the album and singles cover art so I have a large amount of artwork to accompany the album. Over the next year or so I am going to write and record another album which I have already started work on. I also plan to tour a lot with my band. After that, I'll start on a third album, then a fourth and so on. I really love making music and always have done, so my long term plan is to just keep exploring music and making albums (and painting the cover art for them...) Outside of my musical career, my future plans are to learn how to blow glass, as it is a medium which I am fascinated by – and I'd like to get a dog..."

Liis Ring / cirkl: "Imelik küll öelda, aga minu tulevikuunistus ei jää üldsegi kaugele praeguses hetkes juba olemasolevast – tunnen väga suurt rahulolu ja rõõmu pelgalt olemisest, kulgemisest, kogemisest ja vaatlemisest ning sellest, et saan end vajadusel loominguliselt välja elada. Kui ma suudaks ka tulevikus mitte end lasta mõjutada ümbritseva maailma ambitsioonide-, karjääri- ja edukeskest peavoolust, vaid keskenduksin jätkuvalt sellele, mis on minu enda jaoks oluline ja mis mulle endale meeldib, hoolimata sellest, kuhu see kõik lõpuks "välja viib" – siis mul olekski õnn peos."

Kevadel metsas

Kui sõuaksid tumedast kaugusest valguse vaimud –
nii metsa sees sahiseb kevade salalik tuul,
ja ootel ja lootel on hingedes imede aimud
ning kotkana kõrguses lehvitab lõpmata luul.

Ma istun all metsas ja kuulatan mändide müha,
mis kaugeneb, ligineb, kaugeneb lõpmata lool,
ja rinnas on tundmus, nii imelik, värisev, püha,
kui läheneks võimukas kohisev lainete vool.

Ja laulda ma tahaks, sest kevade suuruse tundest
ja laulda sest vägevast tumedast mühinast sääl.
Kuid sõnad mul surutud südames varjude sundest
ja magusast raskusest lämmastund hõiskuse hääl.

*Kogumikul oleva Mari Kalkuni laulu sõnad, autor
Marie Heiberg (kogust "Murelapse laulud", 1906)*